

Кой-то иска да употребява миризмы по козметическы-ты правила, той требува да запамяти слѣдующи-ты: 1) Една миризма единому ако учажда, другому може ся погнуси, даже може му докара главоболие и настърхваніе. За това не быва да ся употребява миризмы, кои-то имѣтъ особенъ острѣйшъ вонъ, каквы-то сѧ напр. мисъ, трендафилово масло, масло пачули и пр. 2) Требува да пробира человѣкъ такива миризмы каквы-то уработено-то общество е припознало за *аккордъ* отъ угодны и благовонны миризмы, та на тѣхъ да си пріучя обоняніе-то, а да напусти оныя просты вещества и съставы, кои-то удрять на единъ миризмъ. За това господарка съ уработено обоняніе не ще иде да ся може съ бергамонтово масло, кое-то употребява готовачка-та и. 3) Никога не быва да ся вмирисва чловѣкъ отъ мѣрж-тѣ навѣнъ съ миризмы, па и въ кѫщи не быва да ся вмирисва до толкова, что-то навсѣждѣ да мирише. Да ся поима безпрѣстайно въздухъ, вмирисанъ отъ етерны вещества, то врѣди здравіе-то, замайва мозъка, дразни нерви-ты, докарва главоболіе и отѣпля чювство-то обоняніе. Часто-то мыеніе кожж-тѣ съ жолонскѣ водѣ, съ ливандѣ и изобщо съ миризмы, у кои-то има спиртливо етерно масло, похабява шара на кожж-тѣ и иже прави сухж, прыхкж и прыщавж. А пакъ коса-та, ако ся може часто съ спиртливы миризмы, побѣлѣва и капе. За да ся неотѣпѣва обоняніе-то добре е часто да ся размѣняватъ миризмы-ты, а не да ся мирише все единъ миризмъ, както что не быва и око-то да гляда все единъ шаръ, ни ухо-то да слуша все сѫщѣ тѣ хармониѣ отъ гласове, а да не отѣпѣ. 4) Кому-то тѣло-то или облекло-то не е чисто, той никъкъ не быва да ся може съ миризмы, зачто-то тогава при миризмѣ-тѣ ся намѣси и воня-та отъ нечистотѣ тѣ и тя смрѣди и то повече та ся распознава еще по-добре. Това знали и другочны-ты хора, за това ся и